

אחת צלה צהר כנגדו והתחלנו להשליך עליה אצנים להשליכה ואצא וארי ז"ל היו עיניו סגורות ודוש צהורה כדרכו ונקול לסוף הלפדע פתח עינו וגער צנו ואמר לנו שהיתה כשונה אחת צלה לשמוע הורחו וצאה ולבשת בלפדע זאת ולבצרה החמיל לדרוש צענין הלפדע למה נקראת לפדע לשון פסוק דעה זהו ראה למש"ל .

א"ש ראיתי ללקט כל השושבי' הנוולא' בדברי הרב הגדול ז"ל ודברי אצא וארי ז"ל צענין הנהגות האל' לזכך ככ"ן שלו : וכילד יתנהג צין צעסק ההור' צין צמידות עובות וכיולא וצין צבוונות צתפלתו וכיולא וגמרחי לקדר אחת אחר הדרושי' הכו' יען כי הם קצה אל המכמות הכו' :

ענין השגת האלט החכמו' יש הנחל' : הנחל' הוא השחיקה ושיועט דצורו כל מה שיוכל ושלל ישח שום שיחה צטילה וז"ש ז"ל קייג למכונה שחיקה : הנחל' צ' הוא שעל כל דצר ודצר וצכל ענין וענין צצחורה או שצב' הזורה אשר לא הצין ענינם שצז ותצנה עליה' כל וזה שחוכל להרצות צצביה ונהר"ל הלוי ששונע ונהרצ ז"ל .

גם עלייה כשמת האדם צלילה אחר שישכצ וישן שלא השיע צהצלי העול' הזה אלח היכף תעלה לועלה צווקום הראוי לה כל זה הלוי צצביה שהצנה צעת השינ' ותישן וצחוק הצביה :

צב' צרי פרטה וכצר ידעת ונהצ' האדרות כי וצחמה נפס צרכתא לעיינין כי כוחם ונהצ' דנוו"ס וע"ז אור כשאלו הצ' קס' שהם חו"צ נפתחה שהוא ע"י הדוועה ונחעורר חו"צולא הכתר וואיר דהיינו לאסתחלן צע"ק ככו' צאלרות וכיון שמתקייינין דז"א אז"ג' נוסס ונחמקי' עיינין דנוק' הנק' ינח' רצא דנחחו להו ככו' לקמן שס יחוד ק"ו על פ' פוחח אח ידך שר"ת לכל חי רלו' רח"ל גי' צ"ם דמע"ה וכו' וחס סיתחקו צ' צמי' ש"ך וס"ר והנה כל זה הוא צאל"י וזו נחמקי' הק"ך לרופי אלהים הנחמלים וז"א דצרי' ע"ס העשייה וכע"ז הצביה שהיא מילוי ק"ג אחר שיושיך לז"א אז מואירם לנוקצ' ו**הוא** מ"ש צהלכות חלו' לילה ע"ם עד אנה צביה צליון שהוא הארת הל"ו הכ"ו לרחל והוא אחר הנשכחו לז"א והחילוק צצין צביה לדוועה כלע"ד כי הצביה היא קול הנויית הצובה ולועק שכן לז"א הוא הצ"ל כנפוסקס והראייה שהוא ע"י אי' שכן דעת העליו' דז"א ששורשו צ' הפוחין דא"ל הוא נעשך משה דלי' צסו' תורת אמת היחה צפיהו כו"ש צכו' והוא עלמו נדוש צהשונות אל"י ע"ם וירא כי קר לראות צקוד העיינין כי כללות העיינין הק"מ צ' וגם כי כו"ה דלי' ס' חצ"ד דז"א ולפיכך ע"י הצביה ונחעורר דעת העליון דז"א הנמשך ע"י פה דלי' והדצרים וצצרי' (א"ך) לע"ד כראה שהדצרים וגיעיין למ"ש צש' ונחעורר רשצ"י ז"ל ד' י' צ"צ וז"ל ואלוכם לרין אני לצאר עוד וזהו אדכרנא צפונאי ושפיכנא דוועאי וזהו החועלת צהצרת וצשפכות דוועות ויהיה זה שושק להפלה ולצרכוח ולצביה ויתצאר עם זה מופי וזה שערי דוועה לא נעעלו והענין הוא וכו' ועס"צ מה פ' שהדוועות כושכות וון חו"צ הכ"ו כחן וצש' הכוונות צכוונת פוחח את ידך וצצער הפסקים ד' צ' ע"ג ד"ה עוד יכלה וצחקמת וכו' ועייין עוד צש' הפסקים פ' תולדות ע"פ עקצ אשר שונע אצרהס צקולי וצחקמת מוריניו צקדור צכוונת פוחח אחידיך יע"ש.

א"ש ראיתי ג"כ לכתוב אחר הכו' כונת התענית והסק והאפר הנועילי' לאדם לזכך נפשו כי גם צעשיית הכו' יוכל האדם לתקן ונעשיו ואח"כ יוכל להשיג השגה אשר יכלה

כוונת התענית כוונה ראשונה יכין אל ונ"ש צס"ה שיחשוב עלאו כקצין

גם אומר לי הר"ש שאגיס צשם מורי ז"ל כי הרולה ליכלל שלא יראה קרי צהלוס על ונעחו אחר שיאמר פ' צידך אפקיד רוח צסוף סקר ק"ש שעל הנוע' יאמר אח"כ פ' צ' של אנה צכה וכו' והוא פ' קצל רינת עונך שגצנו עהרנו כורח' : ויכוין צשם השני של שס צן ונ"צ הרמוח צר"ת הכו' והוא שס **קרע שמן** כלו נקוד צשצ"א חס אינו יודע נקודו האומיית ככחוי לשס זה

(ו' דע"ה) דכיון שהר"ש הצ' שהוא ספירת הגצו' שנקודתה וצמרע' לדחיית החילו' כי אין ונהיק הדין אלל צצשרו ונאחר שנעלס ניקודו האומיית עפ"י צמי' יחודו כחציריו ') ויכוין צשס זה יר' קורע כח הצען כדי שלא יצילו לדי קרי , (אמר שמואל אפער לומר שהס ששה נקודות של שצ"א והס שני' עשר נקודות שהס י"צ יודיין וכל אח' כלולה ונעשר וסס ק"ך כנגד ק"ך צתיס של אלהי"ס שכוונת לקוון) :

והדצרים וצצרי' (א"ך) לע"ד כראה שהדצרים וגיעיין למ"ש צש' ונחעורר רשצ"י ז"ל ד' י' צ"צ וז"ל ואלוכם לרין אני לצאר עוד וזהו אדכרנא צפונאי ושפיכנא דוועאי וזהו החועלת צהצרת וצשפכות דוועות ויהיה זה שושק להפלה ולצרכוח ולצביה ויתצאר עם זה מופי וזה שערי דוועה לא נעעלו והענין הוא וכו' ועס"צ מה פ' שהדוועות כושכות וון חו"צ הכ"ו כחן וצש' הכוונות צכוונת פוחח את ידך וצצער הפסקים ד' צ' ע"ג ד"ה עוד יכלה וצחקמת וכו' ועייין עוד צש' הפסקים פ' תולדות ע"פ עקצ אשר שונע אצרהס צקולי וצחקמת מוריניו צקדור צכוונת פוחח אחידיך יע"ש.

א"ש ראיתי ג"כ לכתוב אחר הכו' כונת התענית והסק והאפר הנועילי' לאדם לזכך נפשו כי גם צעשיית הכו' יוכל האדם לתקן ונעשיו ואח"כ יוכל להשיג השגה אשר יכלה

כוונת התענית כוונה ראשונה יכין אל ונ"ש צס"ה שיחשוב עלאו כקצין

אמר שמואל הו"ל וזכרנו ענין הדווע' נצאר כוונת הצבי' ושלמע' , דע כי יש צאחורי' של ז"א ק"ך ליופוי' שיש צשס אלהי"ס כנדוע (; דע"ה) דהיינו שנחמלין ונחילונויות דהיינו כלים החילו' ונ' כלים דז"א דצרי' וואילך והשלום ציחור יח' צקוון כמ"ש צע"ה') כי כל הינה צח' ה' אותיות צוכה ק"ך צתי' וכלס הם דינים קשים והס ק"ך כוונין דווע"ה (א"ש עם הכו'נ') כי הדווע' הוא קוד הדין ככו' צורה צפ' שווח דק י"ע ע"צ והנה הדווע' ונחחקה ק"ך אלהי"ס הכו' צצבי' נורמות להושיך מלוי הוי"ה דס"ג שצאי' שהיא צגי' ל"ו כוונין צכ"ה וננושך ונלוי הכו' למועה צחוד ז"א ועי"כ ונחחקיס ק"ך אלהים הכו' :

עוד נעס אחר למה הצפלה צדוועה היא נורולית יוחר למי שהדוועות נמשכות ון חו"צ ופאלו השכי כפי' נפתחות וואיר הכהר צהס וימשכו רממים לשאר המדות :

והחלצ והדס הנחמקיס וווינו ע"י הצעני' נחשצ' יקצין כילד הכה הקצין הי' נחלק לצ' חלקיס והס וידוי חרעה צביה השוזה שיעשה צעל הקצין על הפסוד שעשה הוא עולה לגצוה וזהו קצין לה' רולה לוונר שנקרצ אותיות ההו"ה שהפסיד צעונו ויקרצ אח"כ ע"י החשוזה שיעשה על הקצין לפי שהקצין נעש' צו ד' מיתוח וכרלות צעליו אלו המיתוח יכנע לצצו וישו צחשיו צ וצכה זהו חלק לו' ון הקצין והנה ונחשצה וכונה זו עולה לייחד הדצרים הכומחי' וגוף הקצין ונחצילה לזון ולפרכס כונה דצרים פנימיים וחלוקי כדי ש"א לקטרנג עליו וזהו לאשי אל חקרי לאשי אלל לאכשי וזו הדיה כונת האדם ציוס העניתו וההשיצ' והדוועה ולדקה של יוס הענינית הס עולי' לייחד הדצרים שהפסיד ולפי' לרין לקצל הצענית מצע"י לייחד לילה ציוס ויוס צלילה ונחלצו דמו' כוונ' וחס הכחות העליוני' כדי שלא יקטרנגו עליו ולא יכוין חו' לזה לתח להס חלק אלל יכוין לתח הכל לגצוה והוא יחלק אח"ך לכל הכמות כנדוע דצר אחר יכוין לתקן ויה שאלל כילד הנת כפי' מנעבה האדם שעושה כן יהיה לו אחר פעריתו כי אס עסק צחורה וצוולות ולא חטא בצצירות או חס חטא אלל שחזר צהשוזה הנה צעה פעריתו ונחעלה נשוחו לנעלה וכדצק צשי"ת כווש"ה וחתס חדצקיס צה' אלהיכס חייס כוללס

(ו' דע"ה) והוא עפ"י ונ"ש צש' הפסקים צפ' עקצ אשר שונע אצרהס צקולי כי העינים דז"א הס' נו"ה דאי' שהס צמי' שלבן כק' עננים שהס גי' צ' אלהים עכ"ל ועוד לקמן צסוף הימודיס יחוד י"א כתב ה"ה דאלהים מוריס על צ' עיינין דז"א צליוס ונ"צ וצ"פ פ"ה ע"ה ונ"י דתי"ה גי' ק"ל כוונין עייין עוד שס ג' אלהים חר"ן עם צ' אלהים ק"ר סו' יורא ה' כי ס' ר"כ"ל שה"ס מוחין דקע' כמצור

(ו' דע"ה) והוא עפ"י ונ"ש צש' הפסקים צפ' עקצ אשר שונע אצרהס צקולי כי העינים דז"א הס' נו"ה דאי' שהס צמי' שלבן כק' עננים שהס גי' צ' אלהים עכ"ל ועוד לקמן צסוף הימודיס יחוד י"א כתב ה"ה דאלהים מוריס על צ' עיינין דז"א צליוס ונ"צ וצ"פ פ"ה ע"ה ונ"י דתי"ה גי' ק"ל כוונין עייין עוד שס ג' אלהים חר"ן עם צ' אלהים ק"ר סו' יורא ה' כי ס' ר"כ"ל שה"ס מוחין דקע' כמצור

גשמי' האכ"י שהיא וכן הכבד ללז ונהלכז אל הנוח לזה כקט
להו הפניה כי כן הוא האונת גשמי' הפכים צטנעט
ולזה דיונה אחוה לצמי' שאחר הקרצן שיוכד שפע גדול ועילל
לתחל ולזה ציוס העני' דוונה ללורה עליו' שהווח משלח
ווחן וכו' אונס ענין השפע עלונו יש צו חילוק ימווחין
דגדו' לקט' כונס"ל.)

גם ענין התענית דע כי חז"ל (תענית ד"א)

צגנו' האי' לורצא ונרצן דמחענה
ליכול כלצא שירותיה . ונעס הדצר הוא כי מי שלא הטא
מימי' אינו לרי' להחענו' ולכן ליכול כלצא שירותיה כי עסק
ההורה הוא גדול וכן ההענית לפי שהוא מושך ומציא
לנפשו שפע ווחן ונוקוס גבוה שהוא וכן חכמה צקוד
והחכמה חמיה בעליה ככו' צוהר צפ' בשלח והס קוד
ווחין דגדלות אלז וני שרעא ווכרמ הוא שיהענה כדי
שינוק עינותיו ויהקן הנוקוס אשר פגס צו ואח"כ יעלה
ונס למעלה אונס ציוס תעניתו חון ונוקוס גרוע וכן
הרשון שהוא ווחין דקטנות כלצד ומהס נמשך לו שפע
וצסס הוא כיוון ציוס תעניתו, והענין הוא כי תענית הוא
צגי' תח"קל והנה חלבי"ס דנולוי הדין' צריצוע שהס קוד
האחורי' שלו הוא צגי' חלף ח' כזה חלף חלף לנד חלף
לנד הם חלף לנד הם יוד חלף לנד הם יוד וס
וכאשר הקיר ווחנו האחורי' הפשוטים שהס
צגי' מאהיס ישארו שוונה נארות כונין שחי אותיות
ה הון הענית נשארן שלבס אותיות עני' שהס צגי' ק"ל
והס עשרה שוונה חלבי"ס שיש צדעה דז"א צקטנות והס
מושה הקדים ומשה גבורו ובהיות' מלאים יש צמילוי כל
שס ונהס י"ג אותיות והנה צשר פעווי' י"ג צגי' ק"ל הרי
כי החענית רחוק צבס חלבי' דקטנות צצמ"י פנים ואחור
שלהס וזה הפ"י נלע"ד שהוא הנוח צדלי' וכלע"ד קלח
ששעני' צאופן אחר כי עשר פעווי' חלבי"ס הם צגי' חל"ס
וכין הכי"ח של הענית וכשאר אוה ע' והנה צמושה
חלבי"ס צבה' יש צכל אחד ונהס י"ג אותיות ומנשה פעווי'
י"ג הרי ס"ה והס' עלמה הרי ע' או חס כאונר כי האותיו'
עלצס של חלבי"ס הרי ה' והרי ע' אך הפי' חל' הוא
אחי' :

כונת השק ויה ענינו לרי' תחלה שחלע ונה שנהצא'

אללנו צאדחת נשא ד'ק"ח ע"צ צענין
רישא דא"א שיש שס י"ג כיוון דשערי וי"ג חיוורתי' וצו
חצין ענין זה (ח"ס עיין ע"ח ש י"ג פ"ה) והוא כי שס
נהצחר כי כל אחד ונחלו הי"ג כיוון והי"ג חיוורתי' כחלקי'
לשגשה חלקים והנה הארבעה חיוורתי' עס ד' כיוון דשערי
הס כונשי' אחורי' ריש' דא"א ופוי' עד ריש' דז"א ונמלא כו'
אלו השערות הס ונכסי' על או"א ככו' צנוקונו ושס
ציארנו כי ד' כיוון וד' חיוורתי' אלו הם צמי' ד' יודין' שיש
צבווי' אחת של ע"צ דנולוי יודין' וכל אחת כלולה מעשר
פעווי' עשר הרי הס ח' שהס צגי' ש"ק והנה הכיוון הס
השערות עלום של ד' הכיוון והחלל צבין נקצי' השק הוא
צמי' ד' חוורתי' והס כדויון כייר חלק לצן ועליו כהצוי'
האותיות שהווח שהס השערות ואונס שס צרישא דאריך
הס לצני' כחלג חיוורוי' ככנס צקליפות של עולם חללי'
ח' אחרי' והס קווקי' וכקרח חדרה שער של עשו אדונוי
כוו שהודעהיך כי צקליפות של עול' חללי' לא נחקרו רק
הקליפות שהס כנגד זון' שהס צמי' עשו הרשע ואשהו
(ח"ס עיין צע"ח ב' ח"ס פ"ג) חלל צלו"א דקליפות דללי' לא
היס צמי' חיקון פרליף רק צמי' נקודות ע"ד ויה שהי'
צאוהס מלכין קדוואין קודס שנהקבו וכצ' ידעה כי צקדיש'
הולרכו

מע"צ לקס"א חלל שצטציל שאו"א כחדא נפקי לכך קדם
קס"א לע"צ ונהס לזון ע"י צין ק"א שציקודה ולפיכך נהנו
עמחי אכילה ונה"ס וזו האכילה היא מעולה ונאל ואינה
ככנסת צבול הגשמי' חלל האכ"י הצ' עם היות שכשגבה
לגבי ע"ה חלל היא לנחה צמעלה מן האכ"י הכז' שהיא
קרובה לגשמי' ווחס והיא הכז' צס' עעמי העלות פ' עקצ
שעליה אמרו מוח ע"ה הים ועיקר כונתה הוא לצרר צירורי
הרפ"ח ניולין ולפיכך הוא השוכה צכוכה וכן האכ"י הנועלה
כי כן קדו הצירורים ונעשה לי' ומילי' לצרי' כי ע"י אכילתו
עצבר העוב וזרק הפסולת והוא גשמי' ווחס שוצרר החילה
צכצד ואח"כ צלז ואח"כ צמוח וענה נצחר ס' הקרצנות
כי יש צו ג"כ צנועלות דמיון האכ"י והיס כדויון האכ"י של
הצירורין אשר גשמי' החילה לצדד ואח"כ ללז ואח"כ
למוח והוא עלמות הקרצן ווחס חלל שיש צו צ' צמי'
ונעשה ומחשבה המעשה הוא הקרצת הצהמה חלז ודס
לצוה והצוה ונחלק לכל הכווחת של יקטרגו עליו
והנוחשנה היא ההצוב וכיוולא ליחד ונקוס פגמו וכל זה
הוא דמיון האכ"י וכונתה ואח"כ דמיון האכ"י האלהית
דמח"ס שחינה ככנסת צבול הגשמי' הוא ענין הקרצן
אחר כל ונעשו כי אז יצאו ווחין וכרמ"י כדויון ק"ש
וחסי' ווחין דגד' כן היא ווחס צקרצן אחר כל הנועשה
והנוחשנה יצאו ווחין חלדי' עם כרמ"י הווי' והקיס ללוהו
העת : וענה נצחר ס' ההענית כי צו צ' צמי' ונרמי'
הפכיים מכל הכז' חלל דכיון שהיא צלתי' קוס עשה יצאו
על כיון והוא דמיון הצמי' חל' של הקרצן שהוא חלז ודס
של הצהמה של יקטרגי' וצווחשנה לתקן ויה בעוית היא
נעשה ענה ע"י ההענית שווקר' חלזו ודמו לגבוה והוא
מהלק לכווחת בלא יקטרגו צהלטי' מרצבה ההשו' ואח"כ
דמיון הצמי' חל' של הקרצן שהיא דמיון ק"ש והפילי' והי' ציוס
ההענית דמיון לורה עליו' הכשגבה צמוש הרלות שחע"פ
שהוא גשמי' כדונה ללורה עליו' שהווח של האדם כוהן כח
מיוני חל חלז ווחן חלז לכל שאס האצרים

ועתה נצא לצחר דצרי' זנה"ה כי ונש"ל שדווח ללורה

עליונה היא ע"ד אחר הקרצת הקרצן דמיון ק"ש
וחסי' וע"כ הקדים לו החילה חלז ודס של הצהמה ווחשצת
ההשוצה שהס צמי' חל' דכללו' הקרצן עם הנוחשנה ואח"כ
הודיענו ההכלית שהיא צמי' חל' הכעשי' ע"י האלהות
צבשפע שפע מדס ופ"ז קח' דומה ללור' עליונה וענה צצ'
הכווחת אחוכים הודיענו חלבי' והקרצן וההענית ולזה
אונר כונת האכ"י היא ונלוע' לנע' שהיא אכילת ונה"ס
שמוכין להמשך שפע והח"ס לחכונה ווחכונה לחקד
דלצא ונאלצא לאי' ונאלי' לזון' וכ"ז ע"י כונת האדם הה"ח
שמוכין כאצרה חע"ה צאכילתו ועכסיו ציוס ההענית
שאין לו אכיל' ח"כ הוא עולה ונלוע' לנע' חלז ודס
ווחשצת ההצוה דמיון כללות ונעשה הקרצנו' כי אינו
צרשוח עלמו שהרי אינו אכל ואח"כ ציאר לנו דצר הנעשה
ונליו ר"ל צלתי' ונעשה והוא שהווח שבו יהן כח מיוני חל
חלז ווחן חלז לצחר האי' והוא דמיון אחר כללות כל
הקרצן שיופע ונלוע' שפע מדס וזה הדצר נעשה צהוש
היחלה צגשווי' הפך האכ"י כי ע"י האכילה החילה ווצר
הכצד ואח"כ חלז ואח"כ הווח שוצרר ע"י כונת האכילה
שהיא כונת גדולה עד ונאל דהיינו כונת וכו"ח ומה שקראה
כווחת גדולה ללו' לתינר' על כונת חלבי' דהיא חלבי'
ככללה חמת קוב הגשמי' שהרי היא ונחכל ונה"ס חלל ר"ל
שוצרר ניולוי רפ"ח מן צי"ע לזה אונר ונעטי' לי' וכו'
חלל שפסי' שציוס ההענית העוח כוהן חלז וכו' הפך

סולרכו ענין השערות כי כל זה הוא ללמד הקון להועיט האור שיושק דרך ליטורח השערות צדקות ג' זיל ויוכלו ההחמתי' לקבל האור ולא יבטלו ויעורו כבתחלה ואונ' ענין אלו השערות שהם נכבד ענין החקון לא כולל בקליפ' דל'א' בכנגד א"ל רק צוה שהוא כנגד ז"ן והם עשו זאשהו ומה שהיו השערות צקדושה צל"א היו בקליפ' דז"ן ולכן י"א עשו כלו בחדרת שער אלוני אצל יעקב שהוא ז"א בצקדושה היה איש חלק כי כזר נהקן כל האל' ולכן צמי' השערות איבס אל'א צל"א ויעקב נבאר איש חלק ואלו הם קיד וחרצ' מלוח איש עונו שהם המורה ה' הכו' אשר נקרא' ה' בקל ככף והגה הקליפ' ללהה להגצר ולהקן ג'כ עד להעלה צקליפה בכנגד ח"א וז"א דל'א ול'א וז"א ע"ש צמי' בערות כונו שהם צקדושה חז"ה לה בגזיה ככזר ואם צין כוכבים שים קקך מ"ש אוריךך נאם ה' כי אם ח"ו יהיה הקון זה גם צקליפה בכנגד ח"א וז"א יחזר בעול' והנה כשמיים האד' שק על מהכיו גורם השוח כח צלוח'ה' בערות בהם כונון ש"ק וגם הם דוויים לש"ק כי הש"ק מן בערות הוא נעשה וזו גורם בלוח' השערות העליונות יתלצו כהנג היווד וזו אורה ח' מיוודתי בהם צהוכ'ה'נק'ארצ'ע ואלו שקל ככף שהם צמי' הלצנויית והמקו' המלק בצין נקצי השק יאיכו דרך נקצי הש"ק (ד' דע'ה דצריו חלה אלקמיה קאי צבוגת הש"ק והלפ"ר ככה צי הנה האדם כשיטא גרם לוננוע אורה ה' קולי דשערי דחלין בגלגלח' דע"ק מלהאיר אל הקדוש והאירו אל הקלי' הנק' שק שקודם הם ח' כוחות של עשו כנא' עליהם וד' ואלו איש עמו ועתה שיווד צהשוי' לוצ' השק הזה כנגד מה שגרם ועתה יחזרו להאיר ההנה הקולין ע"כ ע"ש וע"ז קאי הכא ויחזור לצן כי כשה' ונאיריס לקלי' שמורות יקראו וע"י ההשויפה יאירו למוקוונם לצנים יקראו על האונת שמוקוונם גבוה שחילולי ווקוס גבוה צמור' דרכם להיו' שהם נ"ה כז"ן) (א' ד' וכו' מורינו הרצ ש"ש צחי' השק ואמר הלא היא כדפס צ' אונת ליעקב ד' קי"ו כ"ד ח"ל ולצ'שה שק להתיס כח ד' ואלות איש דעשו ד' ואלות שערות דס"ס אשר בגזרתים צהגלי ועונותי ופשיעיותוננוע ונהקלי' אור יניקתם מהקלין והכיוון וההוורה וכו' ויתלצו השערות ההם ויהו למוקוונם להאיר צקדושה וההפסע הארחה ככל העו' הקדוש' וזון הוי"ה דע"ז ל"ג ונוס"ג לנ"ה וזונו"ה לז"ן ויאירו דרך נקצי השק הד' ואלות שקל ככף דמורח דח"א וישו' וישק שערות לכהונה צד קודש וכו' ע"כ) ויהזור השק לצן ככף ומזריס להיות צמי' כחנת צד קדש ילצם כי צ"ד צל"א צ"ש הוא השק והם צ' אוחיות של קדש זהו צ"ד קד"ש ואלו ד' יתירה צבונלח קדש הם קוד הד' היודין' עלווס הכז"ל אשר הם צגי' ש"ק כז"ל וכזר נחצאר כי החוורה הם נייד לצן החלק ועליו הכיוון דשערי שהם דוונת כתיבת אוחיות שמורות ג' ש"ק צמי' ח' והוא כיעריקון הורה ונוכפר ונובעל החרות (ד' דע'ה ל"ל ת"ו מליאה נדרשה כקדרה עם לנפרע ח"ו ר"ח הול' ונוכפר עם לנפרע ו' והנובעל החרות) גכ ש"ק ר"ח קנאה שכאה ליוני' כי חינו' ונהצנבים ע"י הש"ק מה"ר גדליה זל"ה: **כונת האפר** ויה ענינו וגם כתיבהו צונלח צווקוס הכחה הפילין כזר ציארנו צקוד אשר פנה אלוונת שהוא קוד ח' גזרות וכלפ"ך וצהויהם לונתה לריך לנרפס וזו ע"י אורה המנווס ונעורר חלות סזוג של ז"ן כי ה' הגזרות הם צרחם הוולכות ככודע ואלה שאלו שופ' אורה ונעשים אשר כווצואר ענין האפר שם צפרה איועת הנה אז ונחעלי' חמשה גזרות אלו צרישא

דז"א להיות' גם הם מעוררי' שם זיווג א"ל והענין הוא כי הנה נה"י של הצניה הם ונחין צרישא דז"א והנלח הוא ניונין ובוד משאלל והיסקוד הוא צחונלע צווחח דז"א ובאשר אלו מעלי' ה' גזרות אלו אחר חזרהם אפר עד נלח ז"א אשר שם הוא היסקוד של צניה אז ונחעורר צניה צקוד מ"ן ונזדווגת עם החכונה :

עוד כונת השק והאפר צימד הנח שניהם יחד צמי' הרפ"ז והם ארצע הוי"ה ע"כ ק"ג מ"ה צ"ן שהם רל"ז וג' ח"ה יודין' ואלפ"ן וההי"ן שהם צמי' חכ"ס ורל"ז והל"ה שניהם יחד הם הרפ"ז (א"ש שק ואפר עם ששה האוהיות שלה' הם הרפ"ז) חני שלום וכי מדנר אחר נשיקות הדלפת חין לריך לנכול האוחיו' דקא חשיב הוי' של ח' ואפר וכו"ש צמי' כח' שהם צמי' שמים וארץ וקא חשיב הוי' של ורצ' העפ"י שהוא לקמוך ה"כ הכא שלום שועוני זל"ה) ולריך שהכיון ליהד ולשנצ הוי"ה דע"כ עם ח"ה יודין' וכן הוי"ה דק"ג עם ח"ה יודין' והוי"ה דנו"ה עם ח"ה יודין' והוי"ה דזן עם ח"ה יודין' דהוי"ן (א' ה' מורנו ורצנו החקיד הרצ ש"ש זל"ה סידר היחוד הזה וכזר כדפס צ' אונת ליעקב ד' קי"ז ע"א יע"ש ונ"ש שם וע"י שק והאפר העולים כנוכפר שמים וארץ יהוקו אה אשר הפדתי צעוכותי צת"ת ונלו' ויצרו ויהיודו צימוד' שלים ע"כ הוא ונו"ש לקוון היקון כ"א לני שזא על אשת איש וכו' ד' הגם הכוין כי שק ואפר הם צמי' שמים וארץ וכו' ועיין לקוון צימוד כ"א והוא כולל ונג' ימודים ע"י ש' מ"ש שם :

עוד כונת השק והאפר צימד הנח ש"ק צמי' ח' שהם ח' כנגד ארצעה יודין' שיש צהו"ה דע"כ יודין' רל"י כלולה ונעשר והם ה' שהם ק"ש ועם ד' אוחיות הוי"ה הם קד"ש ג' ש"ק צל"ח צ"ש הוא צ"ד והם צגי' ו' ועם קדש כך הכל צגי' קדוש גם ש' של ש"ק הם ג' יודין' דהוי"ה דק"ג וק' של ש"ק כנגד י' אמת דהוי"ה דנו"ה והנה אשר הכוין צלצ'שה הש"ק כי הנה האדם כשרעח גרם לנכוע אוח' ח' קולין דשערי דחלין בגלגלח' דעתיקא קדישא ונלהאיר אל הקדושה והאירו אל הקליפה הנקרא ש"ק שקוד' הם ח' כוחות של עשו שחאור עליהם וארצע ואלות איש עמו ועשה שחור צחשובה לונש הש"ק הזה כנגד ונה שגרם ועשה יחזרו להאיר הארת הקולין קדישין הכו' למוקוונ' ונאירי' מן הוי"ה דע"כ צל"ג וזון ש"ג לנ"ה וזון מ"ה לז"ן והנהם אפר הם צל"ה צ"ש חו"ג ועם הוולה עלמה הם ח"י כונוין קדוש וגם זה הוא כנגד הוי"ה דע"כ יודין' כזה יוד הוי"ה וי"ה כי הארצעה יודין' צנה הם צגי' ח' כז"ל וזו היא חנוורת א' של אשר שהיא ח' וחנוורת פ"ר הם ו"ג ועם הכולל הסו"ד קד' הכל צגי' קדו' ש'לכך הוונענה ולונש הש"ק ואפר כשקועד אחר לחתו מן החעניה נקרא קדוש :

אמר חיים הכותב נלע"ד שאלו הם דצרי הר"א הלוי ז"ל ונהרצ ונהרנו"ק ז"ל והוא זה לונה ההפילה דנוועה היא מורכבת יחד לפ' שהדנוועות נושכות מן חו"צ וכשאלר צ' הקפ' כפתחות אאיר הכהר צהם ויושכו חמעים לשאל הוודות :

אמר שניאל ראיית' לכתיב אחר הכו' כל המודות עיונות שיהנהג צהם האדם כדי לזכך נפשו ורזוח ונשמתו ונחוח' יוכל לנכס צפרדס ולהשיג השגה ויוכל לייחד היחודים כוונ' ש' צע"ה לזכך האדם נפשו וללחלחת ולהדביקה לונעלה הנה נפש האדם היא מעולם העשיה אשר נק' אדכ"י ולכן יכוין האד' לחצר שם זה של אדכ"י

שער רוח הקודש

ופי יראת ה' ח

אדניי עם עם הוי"ה שבעולם העשיר עלמווכן שם שהו"ה
הזה יחברנו עם שם אהי"ה שבעול' העשיר עלמו וחל"כ
יכוין להעלות ולחבר עם אהי"ה של עשיר צעם אלכ"י
שבי"רה ואלכ"י דלי"ה צהו"ה דלי"ה וכו' וכן יעלה
מועריגה לנדר' עד אהי"ה דאל' ואל' יחבר אהי"ה דאל'
צא"ס העליון :

גם דע כי הסככות עיני האל' צאכס' הנהרג' ע"י חל"ה
ויכול' זה פוגם ואל' צנפשו של אל' אלפי' אל'
עסקהכ' צהס ומחוק ואל' חנה או יותר י"ג צחוש הד"ח
אל' ונר"ח אל' צח"ז כבילה או ר"ח רע פוגם ואל' צנפשו
וגורם שחמק ונונו והרמ' לזה וון הצשוני' של מ"ש
לחזור אל' הנפס : גם חרז"ל כי הנשנה כהני' ואל' וון
הר"ח עוז ועליו כחור כל הנשנה ההלל י' :

כונה אחת פתן לנו ונורי ז"ל לכל החב"י שכניין
זה ונעולת לזכך ולחקן ולקדש אל'
הנשנה והאונם הנקודות של השווח שכהוז עהה לכון
אוחס כל אהל כפי שרש נכווחו . יש ווי שלר"ך שיכוין כל
השווח צנקודת ל"י : ויש ווי שלר"ך לכון צהס צנקודת
חול"ס והס הר"י חרזון : והר"י ונשצ"י ויש ווי שלר"ך לכון
צהס צנקודת חר"י"ק ר' גל"ה הל"י ועי"ז לשאר השבר' כל'
אל' כפי שרש נכווחו והו הפקוק שיכוין צו **ואני ברב**
חסדך אבא ביתך אשתחודה
אל היכל
קדשך ביראתך וחכוין צפסקי זה צעה שהחור
העווידה של הפלת י"ח וחחלק
הפקוק הזה צמושה הלוקות צמושה יוני השצוע אצגל"ה
כמו שצאל' זה קדרו :

ביום א' יכוין צצ"י תיבות ואל' צרצ והס שבעה
אותיות חות א' שהיא ר' יכוין צצרכת אצות י' אוח צ' שהיא
א' יכוין צצבורות י' אוח ג' שהיא ר' יכוין צקדושת השס
אוח ד' שהיא ר' יכוין צאנלעיות . חות ה' שהיא ב' יכוין
צכלה י' אוח ששנת שהיא ר' יכוין צונוודים אוח ז' שהיא ב'
יכוין צשים שלום . והנה שבעה אותיות חלו תשלש אל"כ
ויכל מהס שם זה **ובארנבי** וחכוין צו : והנה צחבלת
שחית לר"ך שחכוין אל"כ צסס היולל
ונשצע אותיות שהס והל"י צר"צ צחלוק אל"ח צ"ש שהוא
פתטישגש ובהפלה ונחה יכוין צסס אחר היולל
ונשצע אותיות הכ"ז שהס והל"י צר"צ
צחלוק אותיות אל"ח צית"ח דל"ק צכ"ר והוא
סיבבבבב ובהפלת ערצית יכוין צסס אחר היולל
וון אותיות הכ"ז של ואל' צרצ הוא
צאלפ"ח צית"ח דל"ח ק צכ"ר והו **מחשפטוט** :

ביום ב' יכוין ע"ד הכו' ונוש
גכח שהכו"היא שבעה האותיות אחרות והס חקד"ך אל"ח
וססס היולל ויהס צשלוז **דאס צר"ך** . והסס של
שחית צחלוק אל"ח צ"ש הוא
סחקרתשת ושל ונחה היולל צל"ק צכ"ר הוא
פמטהיבי ושל ערצית היולל
סאבצחיה
צח"ס צכ"ר יכוין ע"ד הכו' ונוש אלל
ביום ג' יכוין ע"ד הכו' ונוש אלל
שהכונה היא צערה אותיות והס צי"הך שחמו"ה וסס
השלוז הוא **באישתתתתות** . ושל שחית צחלוק
אל"ח צ"ש הוא
שמאלתבאספי ושל ונחה היולל צל"ק צכ"ר
והוא **בקררהיגרפטו**

ושל ערצית צח"ס צכ"ר ע
טפוצחתוסמל
ביום ד' יכוין ע"ד הכו' ונוש אלל שהכונה היא צסס
אותיות והס אל"י היכ"ז וסס השלוז הוא
אדלויב והסס של שחית צחלוק אל"ח צ"ש
תכצמך ושל ונחה היולל צל"ק צכ"ר הוא
ישנררש ושל

ערצית היולל צח"ס צכ"ר והוא
חקלפצק
ביום ה' יכוין ע"ד הכו' ונוש אלל שהכונה היא צערה
חותיות והס קדשך ציראהך וסס השלוז הוא
קבדישרבאתך והסס של שחית צחלוק אל"ח צ"ש
דקבלשמנתאל ושל
ונוחה היולל צל"ק צכ"ר והוא
אבגהכקבירה ושל ערצית היולל צח"ס צכ"ר ע

והוא **הכתצפטרותו** ושכחנו לחלק האותיות של
כל יוס צקדך צרכות ההפילה
ע"ד שקדנו ציום ה' : והנה ציום צ' הוא ע"ד יוס אל'
(אל"ס ופני שהס ג"כ שבעה אותיות .) ציום ג' שלשה
אותיות צ"ח יכוין צאצות וצבורות וקדושת השס י' ואלרצע
אותיות **אית** צאנלעיות וג' אותיות חו"ה צשלש
לחכו"ה . וציום רציעי שהס ששה אותיות יכוין
שלשה אותיות צשלש לחכו"ה וצ' אותיות צג לחכו"ה .
(אל"ס וצאנלעיות לל יכוין כלוק) . וציום חושיי שהס
עכרה אותיות יכוין כוונ ציום שלישי ששלש אותיות קד"ש
יכוין צשלש לחכו"ה . ואלרצעה אותיות צי"ר צאנלעיות
ושלשה אותיות ח"ך צשלש לחכו"ה ואלע"י שנקדנו
כל השווח צל"י כצד הודעהך שכל אל' לר"ך לנקוד
אוחס כפי שרש נכווחו צע' נקודות הנודעות (אל"ס והס
קמ"ץ פח"ח ל"י קנו"ל צצ"ל ופ"ז :

עוד יחוד אחר ולר"ך שחוויד חשינו נגד עיניך : הנה
לל"ה צונו"י יוד"ן הוא ש' כחגין ונלפ"ץ שהוא חווכת
הו"ה צח"ח צ"ש צו"י צ' אותיות צונו"י ווד"ן וחכוין
כי הולכות נקראת אל"ה"ס והיא כלולה וון י"ג נודות
שהס כנגד י"ג אותיות דונו"י אל"ה"ס כי החחלת של י"ג
נודות דרמוני' הוא שם הכו"ה כוש"ה ה' ה' אל' רחוס
וחכוין וחות הכו"ה חמורחה הוא ונלפ"ץ **גם** חכוין כי
צ' אותיות יש צלל"ה"ס צונו"לו והס ונ"ס ח"ח שסס צג'
הו"ה דו"ה דללפ"ן חכוין כי הולכות ונחלחת וון י"ג
נודות הכו' הרווחות צ"ג אותיות אל"ה"ס וגס היא
והחלחת ונשס הכו"ה דו"ה דללפ"ן ח"ח הרווחות צו"ס
דלל"ה"ס ככו' וזה השס הכו' דלל"ה"ס צכונה הכו' יהיס
חוויד צין פיכ"ך לעול' , גם חכוין צסס אצגית"ץ והוא צג'
שו"ר כי שס זה כונת כח הנוקטריג' והקליפות העוליס
עד שס קלוות העליוני' וז"ס השס הכו' כי אותיות אל"כ
צצו הס קוד ששה קלוות הכו' העול' צג' אל"כ ואותיות
יה"ץ צצו הוא לנחץ הנוקטריג , גם אל"כ פי' שר"ן כו"ש
צהלנו"ד אצגל דצ"ר צג' **גם** אל' יכוין האל' חוויד צשלשה
שווח חלו שכהת' יוכה נדעת והנה הס ג' שווח של
הו"ה אחר צונו"י יוד"ן ואחר צונו"י אל"פ"ן ואחר צונו"י
הו"ה אחר שלש"ה הס צג' חל"ה ועס שלשה הכוללים יתו
צג' נח"ס ועל"הס ננווח דצ"י חכ"י"ס צצחת הס נשוועיס :
אבר חייס הכוהצ שוועיה ונוו"י ז"ל שרלוי אל' האל'ס
שיכוין צקונו אחר חלו"ה לילה צפ' פקח עיכ"ך ואלה
שוווחותיו ולכוין כך צנחשצו כי פק"ח צג' שס הו"ה

תיקוני בניהו בן יהוידע הנפש

יצאו הרי נעשה כפי שיש דינים נמצא כי כונות צריך לכוין בשב"ה
 תעניות הנזיל והם ז' היות דאלפין דמיה ח' סעמים אדם וה' סעמים
 אדני והם ג' מיני שך דינים וכנוי כל זה בדברי רבינו בשער רוחק
 וצריך שיכוין בשכיה תעניות בני הכונות הנז' באופן זה ביום א' של
 תענית תכוין באות א' של אדם הא' שבז' הנז' ובאות אלף של
 אדני הראשונה. ובחלק הא' של עשרה חלקי אות יוד של הויה הא'
 שבשבעה היות דמיה וכעריז תכוין בכל יום ויום כפי החלקים הנוגעים
 ליום ההוא בני בחי' השיר דינין הנז' ואם העשה הססקות רצופים
 של בי ימים ולילותיהם אשר כבר בארנו שהם חשובים כמו כ"ז
 תעניות בלתי רצופים, הגה אז יכוין בהססקה א' כ"ז חלקים מן אדם
 הא' שבשבעה הנז' וכן כ"ז חלקים מן אדני הא' וכ"ז חלקים מן
 שם מ"ה הא' הרי ג' כ"ז ועדין בשאר ההססקות של שכיה תעניות
 ובכל השכ"ה תעניות תלבש שק וגם תשים אסר במצחק במקום הנחת
 תסלין של ראש וכאשר תאכל סעודה המססקת של ההססקה הנז'
 או של כל יום מתעניותך תאכל המלונמא האחרונה מסובלת באסר
 זולתי אם הוא שבת וכן כשהאכל הסעודה במוצאי כל תענית תסבול
 הבציעה הא' באסר ותאכל ותכוין כי שק ואסר גימטריא תרפ"ז והם
 ד' היות עסטיב וגי' אהיה דיודין ואלפין וההין והנה המלכות נקראת
 בת שבע ע"ש ז' שמות אלו כנודע ומה שתכוין הוא כי ע"י ז' שמות
 האלו העולים תרפ"ז כמנין שק ואסר המתיק השכיה דינים שהם ה'
 שמות אדני אשר במלכות (ס"י) בין המלכות דדא בין בטל' דנוק' יש
 שך ומתמתקים ע"י ה' אלפין) גם תכוין כי שק ואסר ג"י שמם
 וארץ שהם סוד זרן שהפרדת אותם בעון הנז' ועתה ע"י זה השק
 ואסר

תיקוני בניהו בן יהודע הנפש ל

ואמר שהם כמנן הז' שעות הגז' הם מהחברים שמים וארץ העולים בגי' כמותם וככל יום משכיה תעניות תכונן בגי' תפלות שמי' כשתאמר ע' אדני שפתי תפתח של קודם העמידה. תכונן להמתיק השכיה דינים שהם הי' פעמים אדני כגזיל אלא שבשחרית במלת אדני תכונן להמתיק הבי' שעות אדני מן הי' הגז'. ובמנחה בי' אחרים. ובערבית אדני ההי' חיים הכינה, בשחרית באדני שפתי תפתח תכונן כי הם רית אשת ועם ו' של ופי' יהיה אשתיו רל אשת ו' סי' כי עיי העזן הגז' הפריד נוקי' דזיא הנקרא אדני מבעלה שהוא זא הנק' ו' ועתה יחבר אותם יחד אשה ובעלה שהוא ו'. ובמלת אדני יכונן בגי' שעות אדני שהם בגי' קל ותמתקם בהי' הויות העולים קל. גם תכונן במלת אדני לבי' שעות אדני שהם קל כנוי ותכונן שאלו הבי' שעות שעולים בגי' קל הם בחי' הי' גבורות שבה שהם הי' הויות אחרות העולים קל ולכן תכונן גי' להמתיק בהי' חסדים שהם הי' הויות אחרות העולים קל גי'. ובתפלת מנחה יכונן גי' בתיבת הי' שפתי וכי' לבי' שעות אחרים של אדני עיד שחרית. ובתפלת ערבית יכונן באדני ההי', גם בכל ימי העניותך השכיה הגז' כשתאמר היג מדות אחר העמידה שהם אל רחום והגזן וכי' כשתגיע לתיבת נשא עין תכונן באלו הכונות שנכתוב והוא שתכונן להמתיק השכיה דינים שהם הי' שעות אדני עיי הויה אחת משומה וכי' הוא בגי' נשא חה הוא נשא עין. גם תכונן כי נשא עין היא מדה בי' שבסמוך מי' אל כמדך וכי' והוא בתיקונא תגינא דדיק' דאזא שהיא בחינת השפה העליונה. גם במלת עין תכונן שהוא בגי' קכזי אחרים משומים של אדני והוא דינים ותכונן להמתיקם גם עיי אותה ההויה שנתכונת בה במלת נשא בגז'.

מעין רביעי עין יעקב נהר מב מג מר מה חסר לאברהם מג

ות' כי הבינה על ידי ירידתה גורמת סיכורם וזהו תשובה' נס כן באוסן רביעי כי חטא נס כן בחכמה והפריד בינה ובין הכתר אם עבר חילול השם פנס באגילות ונרם במקום פננחיים ואז תשובה היא תשובה' עלאה ביה אל הכתר ואז נס החכמה יעלה עמה' ודע כי העובר להכעיס שידע את רבו ומכוין למרוד בגורם שהקליפות יקחו כל השפע כי זה נקרא פשע אותיות שפ'ע אך עון שהוא כמו אוכל נבלות לתאבון גורם שהקליפות יקטו השפע ולא כולו כי מאחר שהם לוקחים אז מידע בא אליהם השפע בסוד הגלות ודע מי שלא רצה לדבר פשע במקרא פנס בת' דעשי' ומי שלא רצה לדבר במשנה פנס ביצירה בת' שבו ומי שלא רצה לדבר במדרש התורה פנס בת' דבריאה ומי שלא רצה לדבר בסוד התורה פנס בת' דאגילות וסימך פנד'ס ומי שזכה לירד לעומק כלם זוכה לסוף המעלות וזה מה שרציתי לבאר מהרי"א ז"ל ה"ה:

ות' כי הבינה על ידי ירידתה גורמת סיכורם וזהו תשובה' נס כן באוסן רביעי כי חטא נס כן בחכמה והפריד בינה ובין הכתר אם עבר חילול השם פנס באגילות ונרם במקום פננחיים ואז תשובה היא תשובה' עלאה ביה אל הכתר ואז נס החכמה יעלה עמה' ודע כי העובר להכעיס שידע את רבו ומכוין למרוד בגורם שהקליפות יקחו כל השפע כי זה נקרא פשע אותיות שפ'ע אך עון שהוא כמו אוכל נבלות לתאבון גורם שהקליפות יקטו השפע ולא כולו כי מאחר שהם לוקחים אז מידע בא אליהם השפע בסוד הגלות ודע מי שלא רצה לדבר פשע במקרא פנס בת' דעשי' ומי שלא רצה לדבר במשנה פנס ביצירה בת' שבו ומי שלא רצה לדבר במדרש התורה פנס בת' דבריאה ומי שלא רצה לדבר בסוד התורה פנס בת' דאגילות וסימך פנד'ס ומי שזכה לירד לעומק כלם זוכה לסוף המעלות וזה מה שרציתי לבאר מהרי"א ז"ל ה"ה:

נהר מב

בסוד לבישת השק: דע כי הלובש שק ומתפלל לפניו יתברך ושואל ממנו שאלתו קורעין לו גור דינו ומכטלין כל גור דין שבעולם ככח סגולת לבישת השק ואין תפלתו חוזרת ריקס וכדי לאמת זה דע כי שק עולה ארבע מאות וזהו סוד ארבע מאות כיתות הסומאה שנכראו בעולם ולזה וירא יעקב מאד ונזמר ולא נעלם מיעקב לבישת השק שהוא חוץ מגופו לשק'ו של עשו שהוא עורו וזהו סוד השקפ' ר"ל הש'ק יפ"ה וזמש"ל:

נהר מג

בסוד היראה ומעלתה: הענין דע שבועד שאין באדם יראת ה' שולטים עליו הקליפות וכל מה שישמור הוא עבודה אל החוץ להשלים ולתגמול והרי לא נכנס כלל בכל עניניו בקדושה אמר' כאשר יהיה ירא כראוי יהיה שורה עליו השכיב' כדי שיהיה כל שאר עבודתיו להקדוש ברוך הוא אם כן ראוי שיראת ה' יהיה ראשית לכנס אדם לכל הקדושה שאין עבוד' בפנים אלא היראה הקודמת לו והיא פתח כניסה לכל וז"ס בזהר בראשית בפיקודין מאן דנטיג יראת ה' נטיד כולא שהרי הכל הוא בתוך הקדוש' לא נטיג יראה לא נטיד פיקודין שכלם חוץ לחיצונים כזכר והנה המנוה הזאת כוללת כל התורה כלה כדכתיב אם לא תשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת וכו' ופי' באומרו אם לא תשמור אלו מצות לא תעשה לעשות אלו מצות עשה והיינו את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם וגומר וטודע כי שם"ה מצות לא תעשה במלכות ורמ"ח מצות עשה בת"ת וזה פשוט ולכך ביאר הכתוב ואמר את כל דברי התורה הזאת

נהר מר

בסוד להסיר הגאווה: תבין בשם הוי"ה בנילווי הדין כי גאווה בנימטריא ט"ו גם מילוי של שם י"ה בהס"ן בזה יו"ד ה"ה אותיות הנילווי הו"ה והם בנימטרי' גאווה והענין שהקליפות אין להם אחיז' אלא בו' קצוות שהם ו"ה מן הו"ה כדודע על ידי גאות אדם מתגאים נ"כ הקליפו' ס"ו וזכרים מן ב' אותיות ראשונות י"ה ומכוון להחזירה אל השם יתברך שהוא בעל הגאווה וזמש"ל מהרי"א ז"ל ה"ה:

נהר מה

בסוד תענית ארבע' יום רצופים ובלתי רצופים וסוד השינה וסוד השיתין

טהרת מאמר תשובת המשקל הקודש

א"א לפרוט הכל בחיבור זה, כי המה דברים שונים המתחדשים בכל יום באופנים אחרים ובשינויים אחרים, ודוק והבן זהשכל.

פרק יז

תשובת הנמלים

ויש תשובה המובא בספרים לתיקון גדול על כמה חטאים גדולים, לישוב בין הנמלים שיעלו עליו ויעקצו אותו כדרכם, (כמובא בס"ח סימן קס"ז), וביתר ספרי יראה, והיו בעלי תשובה שהיו יושבים בן הדבורים שיעקצו אותו. והנה אם תרצה לקיים מעין ארבע מיתות כו"ד בפועל, מובא זאת בספרים (כבר מובא לעיל), שתקח אבן ותשים על לבך, או תכה קצת עליך, ותצייר בעצמך כאילו סוקלין אותך באבנים, ויהא זאת במקום סקילה, ותאמר היה"ר שמובא בשע"צ, וכן שריפה, תכה ירך במקצת באיזה נר או בזכוכית חמה וכדומה, וכן בחרג, יצייר לעצמו כאילו שוחטין אותו, ויקבל על עצמו באהבה להשחט על קדושת השם, וכן בחנק, יקשור מטפחת על צווארו, ויאמר, הנני מקבל עלי דין חנק, ויצייר לעצמו כאילו נחנק לפני ה'. וסיפר לי אדם אחד, שעסק איזה זמן בזה התיקון, והי' טובה גדולה ועצומה לנפשו בכל הענינים.

תשובת ישיבה על הקרקע.

ישב על הארץ ויחלוץ מנעליו ויתן ראשו בין ברכיו, או בפשוט ידים ורגלים, כמובא בס"י, ויאמר: — יה"ר מלפניך אבשב"ש שאם נתחייבתי דין נידוי בכי"ד של מעלה, אז יתכפר לי בזה הישיבה על הארץ. ואם יבכה לפני הבורא ב"ה בדמעות רותחות, אשרי לו:

פרק יח

תשובת השק.

הנה מובא מרבינו האר"י ז"ל תשובת השק, ועיקר השק כנראה מרבינו האר"י ז"ל, מה שנעשה משערות עזים או שאר מיני שערות, אבל גם כל מיני שק הוא טוב, ואעתיק מסה"ק ראשית חכמה (שער התשובה פ"ג) קצת סונת לכזין בלבישת שק. ח"ל:—

ואני שמעתי מהמקובלים כי ש"ק עולה ד' מאות, והענין כי יש בקליפה ד' מאות

טהרת מאמר תשובת המשקל הקודש סג

מאות כתות שעליהם נאמר בעשו (בראשית ל"ב) ד' מאות איש עמו, ויש למעלה ד' מאות עולמות של רחמים, כדפי' בריש האדרא. ובלבישת ש"ק זה זכה להכפות ד' מאות דסטרא אחרא, ולזכות לעוה"ב לארבע מאה עלמא דכסופא. שהם נקראים ד' מאות שקל כסף עובר לסוחר. ועוד שמעתי, כי נרמז בשם מ"ב בשם אחרון שקוצי"ת, צית בלשון תרגום הוא שמיצה, והכונה כי השק גורם שמיצת התפלה, וכן שמע קולינו ר"ת ש"ק. ומורי ע"ה כתב במ"ש בר"מ (פנחס דף רכ"ח) שקש ותבן הם הקליפות, וקש בהיפך הוא שק, והכונה כי כיון שבעל התשובה חטא ונמשך אחר הקליפה, ראוי שיצלה שק על בשרו, ובזה יכניע יצרו שהוא הקש, ואני אומר, שהרי בגלות נאמר (ישעי' נ"ג) אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם, הרי הקב"ה שנאמר בו (מ"א ח') ואתה תשמע השמים, מתלבש בשק, ושכינה נאמר בה (יואל א) אלי כבתולה חגורת שק על בעל נעוריה, וכיון שזה בחטאו גרם להלבישם שק, יותר על מה שהיה להם, שהרי כשאנו חוטאים מאריכין הגלות וממליכין השק, שהוא העבד, יותר מן הראוי, וכן הנשמה כולה מתלבשת בשק, שהיא הקליפה, ולכן לתיקון השכינה, ולתיקון נשמתו יצלה השק עליו עכ"ל.

וילביש עצמו בשק על גופו, או אם א"א, טוב ג"כ על חלוקו, ויאמר: יה"ר שאתקן בזה מה שגרמתי בעונותי להלביש שק את שכינת עוזינו, וכן הלבשתי את נשמתו בלבוש שק, ויתוקן ויתכפר לי בזה הלבשת השק, ומה טוב שירבה בכי באמרו דבורים הללו.

תיקון אפר.

עם תיקון השק מצטרף ג"כ תיקון אפר, כדכתיב (דניאל ט') לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר, וכתיב (מגילת אסתר ד') וילבש שק ואפר, וכן (שם) שק ואפר יוצע לרבים הוא שיתן אפר מקלה על ראשו, וטוב לעשות זאת בעת חצות, ויאמר: לשום לאבלי ציון פאר תחת אפר, ויכוין שיהי' לו לכפרה, על מה שנתן כח וחיות ע"י חטאיו לנפש הקדמוני, מקור כל הכחות רעות, שהעפר לחמו, וטמא את גופו שהוא עפר ואפר, בחטאים, ויכוין שיוכנע בזה יסוד העפר שבו, ומה טוב שיהא מצורף עם בכי, וזה ג"כ תיקון גדול לנפש.

פרק יט

ועכשיו אסדר עוד כמה דברים, שהמה סיגופים קלים, ואין בהם שום חשש מיחש הגוף, ואינו מחליש את הגוף, רק קצת סבלנות וכפית היצר, ועכ"ז לסיגוף גדול נחשב, כאשר כתבתי למעלה, כי כל דבר קטן וגדול שאדם מקבל ע"ע, נחשב לתיקון גדול מאד.

הנה